

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 3Csp/27/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125216558
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2025:6125216558.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. (D. E.), o zaplatenie 3.538,60 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalobu žalobcu **z a m i e t a .**

II. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 22.01.2025 návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní začatom podľa zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „žaloba“), v ktorom žiadal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 3.538,60 eur, úrok vo výške 83,37 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.538,60 eur od 24.05.2022 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 14.02.2020 medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s. a žalobcom a na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 07.02.2024 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu. V žalobe tvrdil, že postupca poskytol žalovanému na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 18.05.2016 pod číslom úverového účtu XXXXXXXXXX a reg. číslom XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX úver vo výške 5.160,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. Podľa žalobcu pred uzavretím úverovej zmluvy jeho právny predchodca, Všeobecná úverová banka, a.s. v zmysle ust. § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať úver, pričom vzal do úvahy dobu, na ktorú poskytol úver, výšku úveru, príjem žalovaného a účel úveru, čo preukazuje výstupom zo Spoločného registra bankových informácií a preverením príjmu žalovaného. Podľa žalobcu v rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy žalovaný svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas, na dôkaz čoho označil predložený výpis z úverového účtu, a preto ho banka vyzvala na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve banky svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, banka v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru zo strany veriteľa)“ vyhlásila ku dňu 12.05.2022 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru pre nezaplatenie úverovej splátky splatnej dňa 27.01.2022. V žalobe tvrdil, že oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie

dĺžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 16.05.2022 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“ a keďže žalovaný v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia tohto oznámenia dĺžnú sumu nezaplatil, dostal sa dňa 24.05.2022 do omeškania so zaplatením dĺžnej sumy spolu s príslušenstvom. Podľa tvrdení žalobcu napriek výzve jeho právneho zástupcu na zaplatenie dĺžnej sumy žalovaný k úhrade nepristúpil, preto uplatňuje nárok súdnou cestou, pričom uplatňuje len časť postúpeného nároku vo výške nesplatennej dĺžnej istiny úveru vo výške 3.538,60 eur s príslušenstvom a zmluvných úrokov vo výške rozdielu medzi celkovými nákladmi spojenými s úverom a plnením započítaným na úhradu celkových nákladov.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 14.02.2025 vo veci platobný rozkaz, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk a nakoľko žalobca po výzve súdu navrhol v súlade s § 10 zákona o upomínacom konaní pokračovanie v konaní na súde príslušnom podľa Civilného sporového poriadku, platobný rozkaz sa zrušil a Okresný súd Banská Bystrica dňa 23.05.2025 postúpil vec podľa § 10 ods. 3 uvedeného zákona na prejednanie tunajšiemu súdu, kde konanie je vedené pod spisovou značkou 3Csp/27/2025.

4. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu vzhľadom na nemožnosť zistiť jeho skutočný pobyt, bola v súlade s § 116 ods. 2 CSP doručovaná oznámením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu písomne nevyjadril.

5. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavil právny zástupca žalobcu, ktorý neúčast' na pojednávaní písomne ospravedlnil s tým, že súhlasí, aby súd rozhodol v zmysle jeho podaní aj bez jeho účasti a na pojednávanie sa napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavil ani žalovaný, ktorý neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal. V súlade s ust. § 180 CSP preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovaného, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

6. Spolu s predvolaním na pojednávanie súd žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu vyzval na doplnenie rozhodujúcich skutočností a skutkových tvrdení tak, že uvedie, akú sumu peňažných prostriedkov žalovaný celkovo reálne uhradil od uzavretia zmluvy doposiaľ (súčet všetkých uskutočnených úhrad) a skutočnosti, na základe ktorých má zato, že žaloba je podaná včas, že nie je tu zákonná prekážka pre vymáhanie práva zo spotrebiteľskej zmluvy v podobe premlčania (§ 54a Občianskeho zákonníka). Zároveň ho vyzval, aby vzhľadom na tvrdenie o postúpení pohľadávky banky odôvodnil a preukázal splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky banky v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o bankách a preukázal splnenie zákonných podmienok pre predčasné zosplatenie úveru.

7. Na uvedenú výzvu žalobca reagoval podaním zo dňa 07.08.2025, v ktorom vyjadril sa aj k zosplateniu úveru, kde uviedol, že nakoľko žalovaný ani napriek predchádzajúcej výzve omeškané splátky neuhradil, veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 12.05.2022, a to pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 27.01.2022. Žalovaný sa podľa neho dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 27.01.2022 a k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo po uplynutí troch mesiacov od uvedeného dátumu a zároveň v čase do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. K vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo podľa žalobcu v súlade so zákonnými požiadavkami a ide o riadny a platný právny úkon. Občiansky zákonník podľa žalobcu nestanovil ako podmienku platnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky z úveru podmienku uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ pristúpil k zosplateniu, k čomu podporne poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/123/2022. Úver zosplatený podľa žalobcu bol za splnenia oboch podmienok v zmysle § 53 ods.9 OZ, teda po uplynutí troch mesiacov od omeškania splátky splatnej dňa 27.01.2022 a za súčasného upozornenia žalovaného na možnosť zosplatenia v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Poukázal na ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu. Čo sa týka jeho aktívnej vecnej legitímácie, poukázal na výzvy svojho právneho predchodcu - banky zo dňa 07.04.2022 (tretia upomienka) a 12.05.2022 (oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru) doručované žalovanému na adresu, ktorú uviedol v zmluve o úvere, ktoré podľa neho preukazujú splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a § 17 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa tvrdenia žalobcu žalovaný uhradil na svoj záväzok celkovo sumu 3.915,68 eur, pričom v konaní uplatnená istina 3.538,60 eur je rozdielom medzi

sumou poskytnutého úveru (5.160,- eur) a sumou splátok uhradených žalovaným započítanou na istinu (1.621,40 eur). Premlčacia doba podľa žalobcu začala tu plynúť dňa 28.04.2022, a preto žaloba podaná bola pred uplynutím premlčacej doby.

8. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a všetkých písomných vyjadrení žalobcu, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keď vykonanie žiadneho z dôkazov nebolo namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a zistil tento skutkový stav :

9. Zo žalobcom predloženej Žiadosti o flexipôžičku - bezúčelová a Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ číslo XXXXXXXXXXXXXXXX, v ktorej ako veriteľ je označená Všeobecná úverová banka, a.s., súd zistil, že na základe žiadosti žalovaného o spotrebiteľský úver vo výške 11.000,- eur bola medzi žalovaným a uvedenou bankou dňa 18.05.2016 uzavretá písomná zmluva o poskytnutí bezúčelového spotrebiteľského úveru, v ktorej sa banka zaviazala za podmienok dohodnutých v tejto zmluve a k nej prislúchajúcich Všeobecných obchodných podmienkach poskytnúť v prospech žalovaného ako dlžníka spotrebiteľský úver v sume 5.160,- eur a dlžník sa zaviazal, že poskytnutý úver banke vráti, zaplatí úroky a poplatky a splní ďalšie záväzky podľa tejto zmluvy. V Základných podmienkach zmluvy je uvedené, že úver je poskytovaný za úrokovú sadzbu vo výške 11,70 % bez zľavy, resp. 9,70 % p. a. so zľavami, ak boli poskytnuté, že ročná percentuálna miera nákladov je 10,86 %, resp. 13,12 % bez zľavy z voliteľnej služby a že celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, je 7.533,15 eur, resp. 8.063,25 eur bez zľavy z voliteľnej služby. Výška poplatku za poskytnutie úveru bola 103,20 eur. Žalovaný bol povinný splatiť banke istinu úveru spolu s úrokmi v mesačných anuitných splátkach po 78,21 eur (bez zľavy z voliteľnej služby 83,79 eur) tak, že prvú splátku mal zaplatiť dňa 27.06.2016 a poslednú dňa 27.04.2024, čo bol termín konečnej splatnosti úveru, celkový počet splátok bol 95 a lehota splatnosti 96 mesiacov. Podľa článku I bod 5 písm. b) Zmluvy v prípade nesplácania úveru bola banka oprávnená v súlade s Obchodnými podmienkami vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, ak bol dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace a bol na ich zaplatenie písomne vyzvaný.

10. Žalobca tvrdil, že pre nesplácanie úveru žalovaným bol úver po neúspešnej výzve na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia predčasne zosplatený a pohľadávka veriteľa následne na základe Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.02.2020 a žiadosti o postúpenie a prevod pohľadávky zo dňa 07.02.2024 (nachádzajúcich sa spolu s prílohami na č. I. 38 až 58 spisu) postúpená na žalobcu.

11. Z Listu označeného ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ zo dňa 12.05.2022 (č. I. 68 spisu) súd zistil, že VÚB, a.s. ním žalovanému oznámila, že nakoľko napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradil dlžnú pohľadávku banky zo zmluvy, vyhlásila banka predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 3.777,21 eur, z čoho istina je 3.538,60 eur, úroky sú 229,31 eur, sankčné úroky 1,30 eur a poplatky sú 8,00 eur a vyzvala ho na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom v lehote 7 dní do doručenia tejto výzvy s tým, že v prípade neuhradenia pohľadávky banky v uvedenej lehote pristúpi k vymáhaniu využitím dostupných právnych prostriedkov.

12. Žalobca vo svojom vyjadrení k otázke predčasného zosplatenia úveru za upozornenie v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, predchádzajúce vyššie uvedenej výzve, označil list - výzvu banky zo dňa 07.04.2022, označený ako Tretia upomienka - pokus o zmier (č. I. 66 spisu), v ktorom banka žalovanému oznamovala, že aj napriek predchádzajúcim upomienkam doteraz neuhradil záväzky plynúce z uvedenej zmluvy o úvere, a preto banka eviduje pohľadávku po lehote splatnosti v nasledovnej výške (328,29 eur), z čoho istina je 140,68 eur, úroky sú 179,36 eur, úroky z omeškania sú 0,25 eur a poplatky sú 8,00 eur s tým, že ak okamžite nezaplatí dlžnú sumu, bude banka požadovať, aby vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v Zmluve o úvere.

13. Žalobca uplatnený nárok právne odôvodnil tak, že jedná sa o nárok na vrátenie spotrebiteľského úveru. Keďže pôvodný veriteľ bol bankou, obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri bolo poskytovanie úverov, pričom v zmluve aj priamo je uvedené, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, niet pochyb, že žalobou uplatňuje sa právo zo spotrebiteľskej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej

uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

14. Žalobca v spore tvrdil, že pohľadávku z úverovej zmluvy voči žalovanému nadobudol postúpením, pričom ako na dôkaz odvolával sa na Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok s prílohami a na žiadosť o postúpenie a prevod pohľadávky a ako dôkaz predložil tiež oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 12.02.2024 (č. I. 71 spisu).

15. Súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania žalobu mal za nedôvodnú v celom rozsahu, a preto ju zamietol. Podľa názoru súdu neboli v spore preukázané zákonné podmienky postupiteľnosti pohľadávky a aktívna vecná legitímácia žalobcu, teda platné postúpenie pohľadávky voči žalovanému, či čo i len jej časti na žalobcu. Z uvedeného dôvodu súdu neostávalo iné, než žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť. Vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu bolo bezpredmetné zaoberať sa skúmaním dôvodnosti výšky nároku (či boli dodržané náležitosti zmluvy, či vznikol nárok na tvrdené úroky, či nejednalo sa o bezúročný a bezpoplatkový úver a podobne), nakoľko žalobca podľa názoru súdu vôbec nie je oprávnený uplatňovať od žalovaného pohľadávku zo zmluvy, a to v žiadnej výške. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v spore súd musí skúmať vždy, ex offo, preto nie je podstatné, či ju žalovaný sporil alebo nie.

16. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2021, sp. zn. 4Cdo 162/2020 (publikovaný v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 2/2022 pod č. R 6/2022), podľa ktorého v sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa. Rovnako vo vzťahu k ust. § 151 CSP súd dáva do pozornosti aktuálne uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 09.10.2024 sp. zn. 24CoCsp/26/2024, kde tento jasne uviedol (viď bod 59 odôvodnenia) cit. „V zmysle záverov Ústavného súdu Slovenskej republiky v uznesení I.ÚS 246/2019-14 zo dňa 11.6.2019 pasivita protistrany nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Navyše súd je v súdnom konaní povinný vždy prihliadať na absolútnu neplatnosť ex offo aj bez námietky strany (R 60/2018). Táto odvolacia námietka žalobcu bola preto nedôvodná.“

17. Súd žalobcu pred pojednávaním vyzval odôvodniť a preukázať splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky a odôvodniť a preukázať splnenie zákonných podmienok pre predčasné zosplatnenie úveru. Bolo tomu tak preto, lebo základnou otázkou, ktorú musel skúmať aj ex offo, bez námietky žalovaného bola otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, teda či bolo preukázané splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch, či išlo o pohľadávku splatnú, či nepostupoval sa živý úver, či boli splnené zákonné podmienky pre predčasné zosplatnenie úveru. Skúmanie daných podmienok pre právne zastúpeného žalobcu (keďže skúmať sa musia vždy, ex offo) odhliadnuc od vyššie uvedenej výslovnej výzvy súdu na ich preukázanie nemôže byť v žiadnom prípade prekvapivé, nehovoriac o tom, že žalobcom je spoločnosť zaoberajúca sa práve hromadným vymáhaním postúpených pohľadávok, a preto jeho aktívnu vecnú legitímáciu sa súdy dlhodobo zaoberajú v každom jednom spore a podmienky, za ktorých preto jedine môže byť žalobca v tomto smere úspešný, tak už boli súdmi, ako bude zrejme aj z prehľadu súdnych rozhodnutí uvedeného ďalej, nespočetnekrát judikované.

18. Vzhľadom na skutočnosť, že veriteľom, s ktorým žalovaný uzavrel úverovú zmluvu, na základe ktorej mala vzniknúť žalovaná pohľadávka, nebol žalobca, ale spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. a vzhľadom na tvrdenie žalobcu, že pohľadávka voči žalovanému bola mu postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok, preto základnou otázkou pre rozhodnutie, ktorú bolo nevyhnutné vyriešiť skôr než by súd pristúpil k samotnému posúdeniu výšky nároku, skúmaniu, či vznikol nárok na úroky a poplatky z úveru a jeho súdnej vymáhateľnosti, bolo vyriešiť si otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Zodpovedanie uvedenej otázky súdom je, ako už bolo uvedené, nevyhnutné vždy, a to ex offo, teda aj bez námietky a bez ohľadu na postoj žalovaného, teda bez ohľadu na to, či sám žalovaný nárok voči nemu uplatnený sporí alebo nie (k tomu podporne pozri aj rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/83/2017 alebo 18Co/101/2017, z ktorých cit.“ Súd prvej inštancie správne preskúmaval vecnú legitímáciu, či už aktívnu (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnu (existencia

tvrdenej povinnosti na strane žalovaného), ktorá je imanentnou súčasťou civilného procesu (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009). V opačnom prípade by išlo o zjavný exces v postupe konajúceho súdu, ktorý pri opomenutí vyriešiť kardinálnu otázku, akou je otázka existencie vecnej legitímácie, k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offa viazaný, by bolo protirečenie obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 6 ods. 1 dohovoru.- (nálež Ústavného súdu SR zo 16. decembra 2014, sp. zn. III. ÚS 266/2014.)“

19. Vzhľadom na výslovnú, jasnú, jednoduchú a zrozumiteľnú zákonnú úpravu zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky zo spotrebiteľského úveru a skutočnosť, že aktívnu vecnú legitímáciu súd musí skúmať vždy, a to ex offa, je povinnosťou každého žalobcu domáhajúceho sa žalobou nárokov postúpených mu zmluvou o postúpení pohľadávok preukázať splnenie podmienok postupiteľnosti pohľadávky. Teda označiť a pripojiť dôkazy na preukázanie splnenia týchto zákonných podmienok. Táto skutočnosť je samozrejماً, jasná a všeobecne známa, nejde o žiadne prekvapivé právne posúdenie, postup, či prekvapivý názor súdu (podporne vid' napr. rozsudky Krajského súdu Prešove sp. zn. 3CoCsp/11/2021 alebo 7CoCsp/38/2020). Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/38/2020 otázka „či na základe tejto zmluvy o postúpení pohľadávok došlo k platnému postúpeniu pohľadávky uplatňovanej v konaní na žalobcu, už nie je otázka skutkových tvrdení strán, ale otázka právneho posúdenia veci. Ide pritom o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci,“.

20. Zákonná úprava postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej banky je obsiahnutá v zákone č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“) ako osobitná úprava (lex specialis) pred všeobecnou úpravou (lex generalis) o postupovaní pohľadávok v §§ 524 až 530 Občianskeho zákonníka. Zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré museli byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, upravoval ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky (teda ku dňu 07.02.2024, podľa oznámenia o postúpení pohľadávky) § 92 ods. 8 zákona o bankách. Podľa tohto zákonného ustanovenia ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

21. Podľa § 17 ods. 1 a 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 07.02.2024 práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu^{18b}) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

(2) Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu^{21aa}) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

22. V zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 8/2018 bol pod číslom R 60/2018 publikovaný judikát so záverom, cit. „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.“ Uvedené logicky rovnako platí pre postúpenie pohľadávky, ktoré je v rozpore s § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na uvedené a tiež z dôvodov, ktoré súd rozvedie ďalej, nemôžu byť podľa názoru súdu žiadne pochybnosti, že zákonom o bankách a Zákomom o spotrebiteľských úveroch sú odchylné od všeobecných pravidiel o postúpení pohľadávky v Občianskom zákonníku sprísnené pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk a veriteľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery na iné subjekty. Pre platné postúpenie pohľadávky banky tak musia byť kumulatívne splnené všetky podmienky upravené v uvedených ustanoveniach. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách predovšetkým a najmä pohľadávka, alebo jej časť môže byť postúpená bankou len vtedy, ak je splatná, a to až po predchádzajúcej písomnej výzve banky, a ak klient napriek nej nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku. Podľa § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch postúpiť možno len pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

23. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia pohľadávky v spotrebiteľských veciach sa preto takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka, nehovoriac o tom, že v tu súdenom spore postupníkom je obchodná spoločnosť špecializujúca sa práve na hromadné vymáhanie postúpených pohľadávok, ako je súdu známe z jeho činnosti.

24. S poukazom na vyššie uvedené žalobe žalobcu nemohlo byť vyhovené už len preto, lebo žalobca nepreukázal zákonné podmienky postupiteľnosti pohľadávky v zmysle vyššie citovaného § 92 ods. 8 zákona o bankách a § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd má zato, že pohľadávka v čase postúpenia nebola splatná (čím nebola splnená zákonná podmienka postupiteľnosti pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a ani podľa § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch.) Ako vo svojom aktuálnom rozsudku zo dňa 27.08.2024 sp. zn. 17CoCsp/22/2024 v obdobnej veci uviedol Krajský súd v Prešove (viď bod 16 odôvodnenia) „Živý úver nemôže byť predmetom postúpenia, a to ani čiastočne. Preto úvaha prvoinštančného súdu o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu je správna“. Žalobca v tu súdenom spore navyše podľa názoru súdu nepreukázal ani relevantnú písomnú výzvu banky tak, ako ju má na mysli § 92 ods. 8 zákona o bankách.

25. Keďže podľa zmluvy išlo o úver so splatnosťou 96 mesiacov (8 rokov) a s prvou splátkou splatnou dňa 27.06.2016, pričom podľa zmluvy termín konečnej splatnosti úveru bol dňa 27.04.2024 (po dodatku k zmluve zo dňa 28.11.2017 a povolení odkladu niekoľkých splátok žalovanému sa dátum splatenia úveru posunul nakoniec až na 27.04.2025, viď č. I. 124 spisu) a k postúpeniu pohľadávky malo dôjsť už dňa 07.02.2024, na to aby išlo o pohľadávku splatnú, musela by byť platne predčasne zosplatená, čo sa tu nestalo. Súd predčasné zosplatenie úveru nepovažuje za platný právny úkon z dôvodu, že podľa názoru súdu toto vôbec nespĺňa náležitosti platného právneho úkonu v zmysle § 37 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

26. Zákonné podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, v čase kedy malo k vyhláseniu predčasnej splatnosti dôjsť (12.05.2022), upravoval § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

27. Pokiaľ ide o samotné predčasné zosplatenie pohľadávky, toto musí spĺňať zákonné znaky, náležitosti a podmienky bezvadnosti právneho úkonu. Musí spĺňať požiadavku jasnosti, určitosti a zrozumiteľnosti. Súd v tejto súvislosti podporne poukazuje napr. na Veľký komentár k Občianskemu zákonníku autorov Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 – 450, 2. vydanie, Praha: C.H.Beck, 2019. 636 s. z ktorého cit. “Keďže

predčasné zosplatnenie pohľadávky dodávateľom je jednostranným adresovaným hmotnoprávnym úkonom, je nevyhnutné, aby tento obsahoval aj jednoznačné, jasné a určité a rovnako nezameniteľné skutkové a právne odôvodnenie jeho urobenia smerom k právnemu postaveniu spotrebiteľa a trvanie spotrebiteľského záväzku. Akýkoľvek úkon, ktorým je dotknutý spotrebiteľský záväzok a ktorý sa týka práv a povinností spotrebiteľa, musí byť aj náležite odôvodnený. Požiadavka odôvodnenia je daná práve titulom, aby sa spotrebiteľ nielen adekvátne oboznámil s dôvodmi konania na strane dodávateľa, ale aby sa mohol vo vzťahu k jednostrannej zmene zmluvných pomerov aj adekvátne brániť. Požiadavka na odôvodnenie jednostranného konania dodávateľa, ktoré napĺňa znaky jednostrannej zmeny zmluvných podmienok, plynie aj z ostatnej judikatúry Súdneho dvora EÚ, konkrétne z rozsudku vo veci C-92/11, RWE Vertrieb AG v.Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen EV, a rovnako z rozsudku Súdneho dvora v spojených veciach C-359/11 a C-400/11, Alexandra Schulz v.Technische Werke Schussental GmbH und Co.KG a Josef Egbinghoff v.Stadtwerke Ahaus GmbH. Medzi uvedenými situáciami vidíme nevyhnutnú analógiu, ktorú medzičasom z hľadiska nevyhnutnosti odôvodnenia vyhlásenia predčasnej splatnosti potvrdzuje aj súdna prax.“

28. Žalobca vo svojom vyjadrení k otázke zosplatnenia odvolával sa na to, že v tu súdnej veci došlo k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, lebo zákon podľa neho nikde nestanovuje povinnosť veriteľa vo výzvach podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uviesť, pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, k čomu poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/123/2022.

29. S touto argumentáciou žalobcu súd nesúhlasí a nakoľko uvedená otázka bola aktuálne riešená a definitívne vyriešená najvyššou súdnou autoritou všeobecného súdnictva v SR (Najvyšším súdom SR), súd nižšie poukáže na závery Najvyššieho súdu SR k uvedenej otázke (viď aj článok 2 ods. 2 základných princípov CSP).

30. Tu upozornenie pred zosplatnením (ktorým podľa tvrdení samotného žalobcu bol list - tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 07.04.2022) neobsahovalo identifikáciu splátky, pre ktorú má dôjsť k zosplatneniu (k tomu pozri aktuálne rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo/197/2022 či 5Cdo/188/2023). Keďže upozornenie pred zosplatnením je pre chýbajúcu identifikáciu splátky, pre ktorú má dôjsť k zosplatneniu, absolútne neplatné, nemôže byť ani platnou výzvou podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a tou nemôže byť ani samotné oznámenie o zosplatnení.

31. Krajský súd v Prešove už v rozsudku zo dňa 28.06.2018 sp. zn. 6Co/26/2017 vo vzťahu k náležitostiam zosplatnenia dlhu uviedol, že “taký právny úkon, akým je zosplatnenie celého dlhu, by mal obsahovať dôležitý údaj, a to identifikáciu tej nezaplátenej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Práve totiž od splatnosti tejto splátky sa začína počítať premičacia doba podľa § 103 OZ. Preto možno celkom opodstatnene konštatovať nad rámec potreby pre rozhodnutie v merite veci, že právny úkon, ktorým veriteľ zosplatnil celý dlh, je na úkor určitosti nejasný, vyvoláva otázky, a preto neplatný pre jeho neurčitost’ (§ 37 ods. 1 OZ)“.

32. Uvedený názor opakovane potvrdený bol aj v ďalších rozhodnutiach Krajského súdu v Prešove (viď napr. rozsudok zo dňa 29.10.2019 sp. zn. 20Co/90/2019, bod 17 jeho odôvodnenia) a zotrváva na ňom aj aktuálna rozhodovacia prax Krajského súdu v Prešove (viď napr. aktuálne rozhodnutia sp. zn. 7CoCsp/23/2023 alebo 22CoCsp/30/2023).

33. Nakoľko sa za súčasť ustálenej judikatúry považuje až názor opakovane vyjadrený Najvyšším súdom Slovenskej republiky (viac v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/88/2017 zo dňa 19.03.2018 publikovaného v Zbierke stanovisk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 65/2018), súd poukazuje na to, že tento v dvoch úplne aktuálnych rozhodnutiach - a to v uznesení sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024, ale aj v uznesení sp. zn. 2Cdo/149/2021 potvrdil, že podmienkou platného predčasného zosplatnenia úveru je „potreba identifikácie splátky, pre ktorú nastáva splatnosť celého dlhu v zmysle § 565 OZ a prepojenosť tohto zákonného ustanovenia na § 53 ods. 9 OZ“ (citované z bodu 14.2 odôvodnenia uznesenia sp.zn.2Cdo/149/2021).

34. O uvedenom by nemali byť žiadne pochybnosti, nakoľko v už spomínanom uznesení zo dňa 24.01.2024 sp. zn. 5Cdo/2/2023 Najvyšší súd v poslednej vete bodu 14.2 odôvodnenia výslovne a jasne uviedol, že cit. “V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa

nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh.“

35. Podľa úplne aktuálneho rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.07.2024 (dovolanie týkalo sa práve veci, kde žaloba bola zamietnutá pre nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie v dôsledku neplatného predčasného zosplatnenia úveru a neurčitej, neplatnej výzvy pred postúpením) Ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú môže jednorazovo a predčasne zosplatniť celý dlh. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomylený a v dôsledku informačnej asymetrie poškodený.

36. Aj podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh.

37. Vo vzťahu k žalobcom uvádzanému odlišnému uzneseniu najvyššieho súdu a vývoju rozhodovacej praxe najvyššieho súdu súd poukazuje na to, že relevantnosť a zjednotenie uvedených záverov najvyšším súdom sú v súčasnosti jednoznačne potvrdené, keďže v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 3/2025 bolo pod číslom 34/2025 publikované uznesenie Najvyššieho súdu z 13.02.2025 sp. zn. 6Cdo/152/2022, podľa ktorého právnej vety bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

38. Vo vzťahu k tvrdeniam žalobcu, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť v listine vedúcej k zosplatneniu uvádzať špecifikáciu splátky, súd uvádza, že aj s uvedenou argumentáciou sa najvyšší súd vo vyššie uvedenom rozhodnutí vysporiadal, k čomu súd poukazuje na bod 11 jeho odôvodnenia, kde k tomu výslovne uviedol, cit. „dovolačí súd argumenty dovolateľky na podporu jej tvrdenia o neexistencii žiadneho právneho podkladu pre vyžadovanie uvedenia tiež konkretizácie splátky, pre ktorú má dôjsť k zosplatneniu (v žiadosti o jednorazové splatenie, resp. v upozornení na hodlané využitie práva tejto predchádzajúcom) nepovažuje za udržateľné...“. Následne v bode 12 odôvodnenia svojho rozhodnutia najvyšší súd vysvetlil dôvody, pre ktoré je potrebná identifikácia splátky a uviedol, že na právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je dôvod nazerať ako na úkon zákon obchádzajúci (nakoľko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 OZ).

39. V tu súdnej veci oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru neobsahovalo identifikáciu tej nezaplatennej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu a takisto upozornenie - Tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 07.04.2022 obsahovala len uvedenie súhrnnej výšky bankou evidovanej dlžnej sumy (tu 328,29 eur) s uvedením, koľko z nej je istina, koľko úroky, koľko úroky z omeškania a koľko poplatky, avšak vôbec neuvádzalo a nemožno z neho vôbec zistiť, ktoré konkrétne splátky sú nezaplatené, s ktorými konkrétne má byť žalovaný v omeškaní a podobne. Platobná história predložená žalobcom (č. I. 65 spisu) a tvrdenie samotného žalobcu, že žalovaný spolu uhradil sumu 3.915,68 eur, potvrdzujú, že žalovaný spočiatku úver splácal, nešlo teda o prípad, že by nezaplatil napr. ani prvú splátku, preto ak veriteľ po takmer šiestich rokoch od splatnosti prvej splátky úveru oznámil mu iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, jednoznačne mohol byť ako spotrebiteľ pomylený a v dôsledku informačnej asymetrie poškodený. Akýkoľvek úkon, ktorým je dotknutý spotrebiteľský záväzok a ktorý sa týka práv a povinností spotrebiteľa, musí byť aj náležite odôvodnený. Požiadavka odôvodnenia je daná práve tým, aby sa spotrebiteľ nielen adekvátne oboznámil s dôvodmi konania na strane dodávateľa, ale aby sa mohol vo vzťahu k jednostrannej zmene zmluvných pomerov aj adekvátne brániť. Ak nie je uvedená splátka, pre nezaplatenie ktorej sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu, potom spotrebiteľ nevie posúdiť splnenie zákonných podmienok pre predčasné zosplatnenie úveru, nevie sa voči nemu adekvátne brániť, nevie, kedy vzhľadom na § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka začne

plynúť premlčacia doba celého zročného dlhu. Ak by stačilo urobiť vyhlásenie predčasnej/mimoriadnej splatnosti úveru oznámením tejto vety s poukazom na nejaké porušenie (ktoré si spotrebiteľ má len sám odvodiť štúdiom ďalších dokumentov) bez konkrétneho uvedenia, ktorá splátka je tou splátkou, s ktorou spotrebiteľ podľa dodávateľa je viac ako 3 mesiace v omeškaní a pre ktorú sa právo zosplatenia úveru využíva, potom by to bol sám spotrebiteľ a v prípade súdneho sporu až súd, ktorý by mal ex offo vykonať audit stavu skutkového a právneho vzťahu medzi účastníkmi konania a vyhľadávať dôvod oprávnenosti tohto úkonu, pričom by mohol dôjsť aj k dôvodom, na ktoré dodávateľ pri vykonaní tohto úkonu ani nepomyslel, čo je neprípustné. Súd preto už z uvedených dôvodov oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a jemu predchádzajúce upozornenie považuje za absolútne neplatný právny úkon. Ako taký preto nemôže byť ani platnou výzvou banky vyžadovanou § 92 ods. 8 zákona o bankách. A keďže žiadnu inú výzvu z času pred postúpením pohľadávky okrem uvedených absolútne neplatných výziev žalobca nepredložil, nie je splnená ani podmienka platnej písomnej výzvy banky.

40. Súdu je z jeho činnosti známa argumentácia žalobcov v obdobných prípadoch označujúca právny záver o nemožnosti vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru a preto nemožnosti platného postúpenia pohľadávky za nesprávny z dôvodu, že súd sa nezaoberal extenzívnym výkladom ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ zohľadňujúcim platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky, ktorý by mal byť v súkromnoprávných vzťahoch preferovaný, keď podľa častého tvrdenia žalobcov v týchto sporoch pohľadávkou je aj samostatná splatná a neuhradená splátka. Podľa daného názoru v takom prípade nebol by priestor pre zamietnutie žaloby v celom rozsahu, a žalobcovi by mal prináležať nárok na zaplatenie splátok úveru, ktoré nadobudli splatnosť ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 217 ods. 1 CSP).

41. Ani s uvedeným názorom sa stotožniť nemožno. Súd tu do pozornosti dáva aktuálny rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18CoCsp/29/2024 z 19.06.2025, kde napriek uvedenej argumentácii iného žalobcu v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby pre neplatné predčasné zosplatenie úveru a tým pádom nesplnenie podmienok postupiteľnosti pohľadávky vedúce k nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu bol odvolacím súdom potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie. Podľa odvolacieho súdu (viď bod 30 odôvodnenia jeho rozsudku) žalobca nepreukázal v konaní svoju aktívnu vecnú legitímáciu, pretože nebol daný základný predpoklad platného postúpenia pohľadávky podľa ust. § 17 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ, ktorej sa žalobca domáha, a ktorým bola splatnosť postupovaného záväzku pred termínom konečnej splatnosti (lehotá splatnosti 96 mesiacov od uzavretia zmluvy uplynie v máji 2026). Záver súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu bol tak podľa odvolacieho súdu vecne správny.

42. Argumentácia, že priznať sa v prípade záveru o neplatnosti predčasného zosplatenia majú splátky splatné samostatne do vyhlásenia rozsudku bola odmietnutá aj v mnohých iných rozhodnutiach odvolacích súdov naprieč republikou (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 28CoCsp/4/2024, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoCsp/7/2025, najmä bod 22 a 23 jeho odôvodnenia, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10CoCsp/17/2024, najmä bod 33 jeho odôvodnenia, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 16CoCsp/10/2023, najmä bod 31 jeho odôvodnenia, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 21CoCsp/31/2024, najmä body 54, 55 a 58 jeho odôvodnenia). Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 9CoCsp/6/2024 (viď bod 12 jeho odôvodnenia) k tomu jasne uviedol, že cit. „Odvolací súd má zato, že v prípade postúpenia pohľadávky podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., musí ísť o pohľadávku splatnú v celosti, čo plynie z obsahu a logiky výkladu § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.“.

43. V súvislosti so zákonnými podmienkami postupiteľnosti bankovej pohľadávky aj Najvyšší súd SR v obdobnom spore (viď bod 24 odôvodnenia jeho uznesenia 9Cdo/90/2023) uviedol, že dané zákonné špeciálne podmienky musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku špeciálnym predpisom.

44. V konaniach o opravných prostriedkoch podaných proti rozhodnutiam súdov, ktoré zamietli obdobné žaloby pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie, teda už mnohokrát boli preskúmané početné námietky k záverom súdov, že pre neuvedenie splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu, je právny úkon zosplatenia pre neurčitosť neplatný a že preto nemohlo ani dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Súd dáva v tejto súvislosti do pozornosti aj aktuálne rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14CoCsp/7/2024 zo dňa 22.10.2024 alebo sp. zn. 6CoCsp/22/2024 zo dňa 26.09.2024, kde táto nesúhlasná argumentácia bola odmietnutá a závery súdov prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie pre neplatné postúpenie živého úveru boli potvrdené.

45. Z rozhodnutí iných odvolacích súdov k danej otázke a aktívnej vecnej legitímácii súd poukazuje napr. na aktuálny rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 09.10.2024 sp. zn. 7CoCsp/24/2024, kde ten vo vzťahu k upozorneniu a zosplatňujúcej výzve (§ 53 ods. 9 OZ) uviedol, cit. „z predmetných úkonov musí byť jednoznačné, vo vzťahu ku ktorej splátke výzva a spoplatnenie smeruje (tomuto záveru zodpovedá aj súčasná rozhodovacia prax všetkých odvolacích senátov Krajského súdu v Žiline)“.

46. Súd poukazuje aj na závery uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/46/2023 zo dňa 06.12.2023, kde najvyšší súd uviedol (viď bod 13 odôvodnenia), že cit. „Na základe vyššie uvedeného, najvyšší súd konštatuje, že sudy oboch inšancií postupovali správne, keď v spotrebiteľskom spore preskúmali spotrebiteľskú zmluvu, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ako aj existenciu aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a správne dospeli k názoru, že žalobca v danom prípade nie je aktívne vecne legitímovaný, keďže nedošlo k platnému zosplatneniu spotrebiteľského úveru, a teda ani k následnému postúpeniu pohľadávky žalobcovi, čím neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.“

47. Nemali by byť navyše žiadne pochybnosti o potrebe uprednostniť výklad v prospech spotrebiteľa a jeho ochrany (podporne napr. bod 22 odôvodnenia uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV ÚS 69/2023).

48. Súd sa navyše nestotožňuje s názorom žalobcu uvedeným v jeho odpovedi na výzvu súdu, že podmienka písomnej výzvy banky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách mohla by tu byť vôbec splnená vo forme výzvy banky zo dňa 07.04.2022 (tretia upomienka) a zo dňa 12.05.2022 (oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru). K uvedenému súd uvádza, že rozhodovacia prax všeobecných súdov vrátane Najvyššieho súdu SR nie je jednotná v názore, či ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá osobitnú výzvu banky klientovi, že je v omeškaní so splnením čo i len časti peňažného dlhu alebo či je za takúto výzvu možné považovať aj výzvu realizovanú podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, resp. oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru za predpokladu, že ich obsahom bola výzva dlžníkovi na zaplatenie (nakoľko pre platné zosplatnenie pohľadávky museli byť kumulatívne splnené dve podmienky - omeškanie dlžníka so zaplatením splátky minimálne 3 mesiace a písomné upozornenie dlžníka v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva).

49. Súdu sú známe v súvislosti s názorom žalobcu rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/154/2022 a 9Cdo/165/2022, avšak tie nateraz ťažko možno považovať za ustálenú rozhodovaciu prax Najvyšších súdnych autorít, ak v iných rozhodnutiach - v rozsudku sp. zn. 2Cdo/266/2020 a v uznesení sp. zn. 4Cdo/75/2020 - práve Najvyšší súd SR vyslovil, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá „výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky“, a že preto nemôže súd za účelom preukázania splnenia podmienok podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách za takú výzvu akceptovať veriteľom realizovanú výzvu podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka či vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31.3.2022 v konkrétnostiach uviedol, že z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva „reťazec úkonov, ktoré musia byť naplnené, aby mohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky. Prvý takýto úkon je písomná výzva banky klientovi, že je v omeškaní s o splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Z obsahu oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti síce sekundárne vyplýva, že žalovaní sú pre prípad porušenia v omeškaní so splatením splátky úveru, ktoré trvá viac ako 3 mesiace, avšak primárne je predmetom tejto výzvy oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Obsah ustanovenia § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách predpokladá výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky, že je jej klient v omeškaní so splnením čo i len časti svojho záväzku. Skrz spotrebiteľského charakteru dojedanej zmluvy o úvere nemožno prisvedčiť oznámeniu o mimoriadnej splatnosti úveru aj charakter výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.“

50. Súd v súvislosti so svojím názorom, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá „výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky“, poukazuje aj na rovnaké závery pracovného stretnutia občianskoprávneho kolégia KS v Prešove a sudcov súdov v jeho obvode zo dňa 29.04.2024 za účasti predsedníčky občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, kde jedným z bodov programu bola práve rozdielna rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR v tejto otázke. Súd poukazuje aj na aktuálne rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/23/2023 zo dňa 19.02.2024 a Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26.03.2024 sp. zn. 41CoCsp/1/2024 potvrdzujúce tento názor.

51. Bez ohľadu na uvedené, ako už súd uviedol, výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 12.05.2022 a tretiu upomienku - pokus o zmier zo dňa 07.04.2022 pre chýbajúcu

identifikáciu splátky nemožno vôbec považovať za platné právne úkony, a ako také preto nemôžu byť výzvami podľa zákona o bankách. Tam špecifikované sumy záväzku dlžníka voči banke vôbec nezodpovedali skutočnosti. Uvedený záver potvrdil aj Najvyšší súd SR vo veci 9Cdo/90/2023, kde v bode 30 odôvodnenia svojho uznesenia vysporiadavajúc sa so svojim skorším rozhodnutím 9Cdo/165/2022 uviedol, že „Na rozdiel od konania 9Cdo/165/2022 v konaní sp. zn. 9Cdo/90/2023 bolo rozhodujúcou skutkovou okolnosťou to, že žalobkyňou predložené výzvy na zaplatenie pohľadávky banky voči žalovanému boli posúdené ako neplatný právny úkon, nakoľko neboli splnené podmienky zosplatnenia úveru, preto ani špecifikované sumy záväzku dlžníka voči banke nezodpovedali skutočnosti, a teda obsah výzvy neobstál predovšetkým z materiálneho hľadiska“.

XX. Súd poukazuje tiež na závery aktuálneho rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18CoCsp/1/2025 z 19.06.2025, ktorý poukazujúc na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/266/2020, 4Cdo/75/2020, 9Cdo/165/2022 a 9Cdo/90/2023 rovnako uzavrel, že neobstojí tvrdenie žalobcu, že za výzvu podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách možno považovať aj výzvu banky zo dňa 11.09.2018 a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 07.11.2018, lebo tieto síce boli dlžníkom doručené a bankou realizované ešte pred postúpením pohľadávky (12.10.2020), avšak na úplne inom právnom základe, a to na podklade § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a nie na podklade § 92 ods. 8 ZoB, pretože jedná sa o výzvu na plnenie s následkom zosplatnenia celého úveru, ako aj samotné mimoriadne zosplatnenie úveru, a nie s následkom postúpenia pohľadávky inému subjektu, ako to vyžaduje § 92 ods. 8 ZoB.

53. Rovnaké závery vyslovené boli v rozhodnutiach Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/28/2024 (viď bod 34 odôvodnenia) a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3CoCsp/1/2025 (viď bod 31 odôvodnenia).

54. Pokiaľ ide o predložené oznámenie o postúpení pohľadávky, tak k tomu súd uvádza nasledovné. Súdu je dobre známe rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/210/2001, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Avšak toto rozhodnutie je tu nepoužiteľné, lebo týkalo sa postúpenia pohľadávky pri zmluve o dielo v obchodnom záväzkovom vzťahu a nie postúpenia pohľadávky banky na nebankový subjekt v spotrebiteľskom vzťahu v nadväznosti na posudzovanie dodržania zákonných podmienok § 92 ods. 8 zák. o bankách. Koniec koncov, rovnaký názor k uvedenej otázke zaujal aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/147/2017, v ktorom vo vzťahu k uvedenému judikátu uviedol, že jeho závery v súčasnosti nie je možné aplikovať v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré spočíva na diametrálne odlišných (až protichodných) princípoch ako právo obchodné. Podľa Najvyššieho súdu uvedený judikát primárne rozoberá notifikačnú povinnosť (denunciáciu) s dôrazom na to, ako vplýva toto oznámenie (táto právna skutočnosť) na zmenu v obsahu záväzku vo vzťahu k dlžníkovej povinnosti plniť v obchodnoprávnom spore. Tu však treba mať na zreteli, že uvedený judikát nevyučuje (a ani nemôže) možnosť súdneho prieskumu platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, najmä v prípade, keď samotná právna úprava postúpenia pohľadávky podľa OZ obsahuje ustanovenia o zákaze postúpenia (§ 525 OZ). Je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi.

55. K poukazu žalobcu na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/123/2022 súd uvádza, že jeho závery nie sú tu použiteľné, ako to výslovne vyplýva z novšieho rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/98/2023. V ňom sa najvyšší súd vo veci podobnej tejto nestotožnil s argumentáciou dovolateľky, že určenie splátky, pre ktorú došlo k predčasnemu zosplatneniu, je otázkou právneho posúdenia. Uviedol, že určenie (označenie) splátky, pre nezaplatenie ktorej veriteľ uplatňuje právo na predčasné zosplatnenie celého dlhu, je výlučne skutkovou otázkou - je to jednoznačne veriteľ, kto sa rozhodne, či právo na predčasné zosplatnenie využije, kedy a za akých skutkových okolností ho využije. Ide o jeho subjektívne rozhodnutie, ktoré však musí aj navonok manifestovať a primerane odôvodniť. Teda len veriteľ môže v zosplatňujúcom úkone ako skutkovú otázku označiť tú konkrétnu splátku, pre nezaplatenie ktorej sa on sám rozhodol vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Okrem toho poukázal najvyšší súd na rozhodnutie Súdneho dvora - rozsudok z 9. novembra 2023 vo veci C-598/21 F. G. D.. Teda vzhľadom na uvedené je irelevantné, že tu žalobca ako postupník pohľadávky až v žalobe tvrdí splátku, pre ktorú k zosplatneniu malo dôjsť. Toto nemôže zhojiť neplatnosť daných úkonov, pretože tieto úkony veriteľa ju neobsahovali.

56. Žaloba tak zo všetkých horeuvedených dôvodov musela byť zamietnutá bez ďalšieho, keďže žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimáciu (splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti

pohľadávky). Súd opätovne poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17CoCsp/22/2024, kde krajský súd uviedol (viď bod 16 odôvodnenia) „Živý úver nemôže byť predmetom postúpenia, a to ani čiastočne.“ Súd musel prihliadnuť na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nakoľko vymáhanie pohľadávky a uplatnenie práv v právnom štáte musí mať a má svoj právny rámec, zákonný postup a ani prípadná existencia dlhu dlžníka nemôže ospravedlniť jeho nedodržanie. V danom prípade sa navyše plnenia domáha profesionál znalý práva proti neprofesionálovi - spotrebiteľovi, preto nedodržanie zákonných podmienok postúpenia pohľadávky v zmysle osobitných ustanovení zákona tu ide na ťarchu veriteľa a nemôže ho zhojiť ani neplnenie povinnosti dlžníka splácať úver, keďže dlžník na neplatnosti postúpenia pohľadávky na žalobcu žiadnu vinu nenesie a nijako túto neplatnosť nezavinil. Navyše nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcom nemá žiaden súvis a vplyv na to, či existuje (a trvá) alebo neexistuje záväzok žalovaného z pôvodnej zmluvy o úvere, keďže postúpenie pohľadávky týka sa len zmeny v osobe veriteľa a nie pohľadávky ako takej. Ako uviedol Krajský súd v Trnave v obdobnej veci sp. zn. 28CoCsp/25/2024 (viď bod 16 odôvodnenia jeho rozsudku) „Konečne k poznámke žalobcu, že veriteľovi nebola vrátená ani istina spotrebiteľského úveru odvolací súd pripomína, že napadnutý rozsudok sa nezakladá na konštatovaní neexistencie práva veriteľa (postupcu) na vrátenie istiny spotrebiteľského úveru, ale na nedostatku oprávnenia žalobcu (postupníka) tento nárok uplatňovať vo vlastnom mene“.

57. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a 2 CSP. V danom prípade plný úspech v spore mal žalovaný, keďže žaloba bola zamietnutá, preto podľa § 255 ods. 1 CSP mu vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Žalovaný však náhradu žiadnych trov konania neuplatnil, zo spisu ani žiadne preukázateľné trovy konania žalovaného nevyplývajú, preto súd v zmysle § 262 ods. 1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať, ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.